

Acción Católica

SEMANARIO PARROQUIAL

AÑO XX - NUM. 501 - GRANOLLERS, 14 DE AGOSTO DE 1960

EDITORIAL

Assumpta és Maria

Novament ens trobem a la vigília d'una de les festes més estimades a tota la Catolicitat, i, sobretot, a la nostra terra, d'una tradició mariana secular i perseverant: la diada de la qual l'Església celebra la meravellosa i sobrenatural Assumpció de la Mare de Déu, que representa la seva victòria final i l'etern reconeixement de Reina dels cels i de la terra.

No volem pas remarcar l'enorme transcendència d'aquest fet, que el Papa Pius XIIè, l'any 1950, declarà dogma de fe, ja que tots els catòlics la coneixem i l'apreciem pregonament.

En parlem només perquè creiem que, per a nosaltres, parlar de la nostra Mare Divina és sempre un motiu de goig, un tema que no ens cansa i que sona agradablement a les nostres oïes.

Amb tot, la nostra devoció i el nostre amor no poden reduir-se ni limitar-se a aquesta cosa tan senzilla com és simplement parlar-ne, com fem tan sovint en moltes qüestions i en molts aspectes.

Un adagi popular, sentènciós i profund, com acostumen a ser totes les dites que s'han fet clàssiques, diu que les paraules el vent se les emporta.

Molt migrat fóra, doncs, l'amor que puguéssim sentir per Maria, si només es concretés a simples paraules i no tingués una projecció efectiva i real en les nostres relacions humanes, en els nostres fets diversos, en la nostra vida total i absoluta, pastada i arrodonida per cadascuna de les petites i grans coses que hem de pensar, sentir i realitzar cada dia.

No n'hi ha prou de creure i d'estar convençuts que Maria és la nostra Mare. Com tampoc no és suficient manifestar que li professem un ver amor i retre-li homenatge d'adoració.

Si volem estimar-la de debò, hem de demostrar ho en forma categòrica, que no doni lloc al més petit dubte. Aquest amor, si és sincer, ha de veure's plasmat en cada un de tots els nostres actes i en tots els moments de la nostra existència.

Només així palesarem, als ulls del món, que hem comprès exactament la nostra filiació mariana i que hem acceptat, de soca-rel, el dogma de l'Assumpció de la Verge Maria.

I, llavors, podrem celebrar, dignament i plena, aquesta gran festa de la nostra Església. — R. MUNNÉ I COLL.

Nota important:

Com és ja costum, la setmana vinent no publicarem el nostre periòdic a fi de poder preparar el número extraordinari que apareixerà en ocasió de la Festa Major de la ciutat.

DOS

Hermanitas de Jesús

El pasado miércoles en la Casa de Cultura dos religiosas —una chilena, otra barcelonesa— de la congregación del Padre Foucauld, hablaron para nosotros.

No fue una documentada conferencia. Tuvo la sencillez y la espontaneidad de una conversación entre las dos religiosas y el público asistente. Nos presentaron la vida del fundador y la obra que estas religiosas, llamadas «hermanitas de Jesús», están desarrollando en todo el mundo.

En las proyecciones que ilustraron la conferencia pudimos apreciar la presencia de estas religiosas en los cinco continentes. Son en total 750 y las vimos fotografiadas entre los esquimales en el polo, entre los pigmeos, en el Congo, en Madrid, en Dinamarca, en la India, en Japón... y nos sorprendió más, al saber que su congregación fue fundada en 1939.

Su campo de apostolado —lo vimos también— es el lugar más humilde, los barrios más necesitados, los más alejados de Cristo. Y las hermanitas se hacen pobres con los pobres, trabajadoras con las obreras, prisioneras con los que están en prisión, para decir aquello de San Pablo: «me he hecho todo a todos, para salvar a todos».

Su apostolado —lo dijo la religiosa varias veces— es el ejemplo, el testimonio silencioso, la demostración patente de una vida cristiana en la sencillez de la oración y el trabajo. No predicán a voces: hacen. Y su acción convence...

J. T.

En este número:

El Pare Foucauld,

*Una espiritualitat
per al segle XX*

Colònies

Bodas de Oro

El pasado domingo, 7 de agosto, en el Convento de la Comunidad de religiosas Hijas de San José, de nuestra ciudad, tuvo lugar una gran fiesta con motivo de celebrarse las Bodas de Oro de la Rvda. Superiora, Madre Ciriaca Cámara Cámara. A las 7 de la mañana celebróse una Misa de Comunión General por el Rvdo. P. Don Sebastián Font, Rector de las Escuelas Pías. A las 10. tuvo lugar una Misa Solemne, oficiada por el Padre Superior de los RR. PP. Franciscanos Conventuales, D. José Gómez, y seguidamente se cantó un solemne Te Deum de acción de gracias.

Entre los actos festivos populares, tuvo lugar un simpático festival folklórico, a cargo del renombrado « Esbart Dansaire », del Centro Católico, que interpretó, con la gracia en ellos acostumbrada, un escogido repertorio de danzas catalanas bajo la dirección de los Sres. don José Sala y don José Gutinell. Actuaron, además, la pequeña rapsoda Maribel Pou y un grupo de niñas del Colegio de la citada Comunidad.

Fueron padrinos de tan emocionante acto los Sres. don Santiago Güell Cortina y doña Carmen Caraffé de Güell, asistiendo representaciones de las diversas Ordenes religiosas establecidas en nuestra ciudad, entre las que figuraban las Madres Superiores de las Carmelitas, Capuchinas e Institución Ana Mogas, y distinguidas personalidades e invitados de la ciudad.

A las muchas felicitaciones recibidas por la Rvda. Madre Ciriaca Cámara, añadimos la nuestra más cordial y le deseamos que el Señor le conceda muchos años en el desempeño de su misión espiritual.

Colonias veraniegas

Nuestro querido párroco y Consiliario Don José Campo Lleó, ha estado unos días en Peguera, conviviendo con los pequeños monaguillos de la Escolanía Parroquial de San Esteban, que están disfrutando unos días de bien ganadas vacaciones estivales en aquellas sierras pirenaicas y donde, según nos han informado, están gozando de unos días espléndidos en todos aspectos.

Conferencia

En la Casa de Cultura San Francisco, de la Fundación P. Maspons y Camarasa, tuvo lugar, el pasado miércoles, la anunciada conferencia a cargo de dos Hermanitas de Jesús, una chilena y otra francesa, que expusieron las directrices y finalidades de este magnífico apostolado fundado por el P. Carlos de Foucauld, con la denominación de « Las Fraternidades de Jesús ». En el curso de la conferencia fueron pasadas varias diapositivas, siendo de lamentar la escasa asistencia de público.

Obras de reconstrucción

Prosiguiendo las obras de construcción del altar mayor de nuestra Iglesia Arciprestal, en el curso de esta semana llegaron grandes piedras con los relieves del fondo de dicho altar mayor que forman el conjunto que ha de enmarcar la figura pétreo de nuestro Patrón San Esteban, las cuales, tras ímprobos trabajos debido a su peso y volumen, han sido trasladadas al pie de la obra para ser colocadas en su lugar definitivo.

Teatro

Durante los días de la próxima Fiesta Mayor será utilizado el marco del Pabellón Municipal de Deportes para realizar varias representaciones teatrales, consistentes en funciones de zarzuela y teatro catalán, con lo que dichas instalaciones de tipo deportivo pasarán a prestar un nuevo y distinto servicio a la ciudad.

Accidente mortal

Entre las estaciones del ferrocarril de nuestra ciudad y Cardedeu fue arrollado por un tren, don Miguel Pericas Roig, padre de don Jaime Pericas, vocal provincial del Sindicato Textil, por la sección social, al cual expresamos nuestra condolencia.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Parroquia de San Esteban

Proclamas matrimoniales

Elías Arévalo Gavilán y Josefina Bada Bädenas; Joaquín Oliveras Uildemolins y Rosa Baró Palaus; José Vicente López y Ana Romero Corral; Andrés Rodríguez Arán y María Rabinat Codina; Miguel Madaula Rocabayera y M.ª Cinta Ayxendri Subirats; Ramón Fabregó Aguilar y Pilar Juvanteny Masmitjá; Jorge Viardell Sala y Josefa Planas Mundet; José Navarro Molist y Rosa Canut Brossa.

Matrimonios

Damián Villamón Degracia con Montserrat Ferrer Puig; Felipe Torres Zamora con Luisa Martínez Hernández.

Bautismos

Rosa M.ª Taulats Martín; Ana M.ª Dueñas López; Isabel Ramos Martí; Enrique Melo Pérez; Jorge Melo Pérez; José Antonio Yuste Tirado; Adolfo Novellas Rodríguez.

Defunciones

Francisca Martos Belmonte; Florentina Coma Solsona (todos los sacramentos); Miguel Pericas Roig (accidente).

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas matrimoniales -- Bernardo Palido Prieto con Concepción García Muñoz; Demetrio Estremera Pérez con Carmen Garrido González; Jorge Roura Lladó con Luisa Josefa García Guijosa; Joaquín Matamala Castellano con Luisa Riera Ventura; Francisco Cordón Gutiérrez con Asunción Ríos Gallardo; Luis Serra Monner con Josefina Oller Serrano; José Aguilar García con Cristina González López; Salvador Flores Gómez con Remedios Membrive Montero; Miguel Castellá Barnils con Concepción Puig Pont; Antonio Ruiz con Francisca Flores.

Colectas y Donativos

Pro-Necesidades de la Iglesia

Colecta del 7 de agosto . . . 1.414,90

Rafael Boluda

Ebanista Barnizador
Muebles de encargo
Restauraciones a domicilio

Tienda: Tarafa, 89 - Taller: Gerona, 85
GRANOLLERS

Dormirás feliz
con

PIJAMA

EXCLUSIVA
DE VENTA

SASTRERIA
CAMISERIA
RIERA

PLAZA OLLAS, 18
GRANOLLERS

El Pare Foucauld, una espiritualitat per al segle XX

Dues Germanetes de Jesús presenten a Granollers, per primera vegada, un dels moviments més sorprenents dels nostres dies

De l'exèrcit a la Trapa, i al desert

Carles de Foucauld, fill de família noble, alumne de l'Acadèmia militar de Saint-Cyr, fa la seva carrera militar a l'Àfrica del Nord. La milícia i la investigació geogràfica ocupen el seu interès. Havia nascut a Estrasburg el 15 de setembre del 1856. El 1916 mor assassinat per uns bandolers a Tamanrasset, en el Sahara, on el militar era, aleshores, un ermità.

Ja feia temps que Carles de Foucauld havia deixat la carrera i, ràpidament, havia passat primer per la Trapa, després per Nazaret — on fou jardiner al Convent de les Clarisses — i, finalment, havia anat a conviure amb els nòmades del desert africà donant-se a ells i establint els punts bàsics d'una espiritualitat nova, la que li suggerí l'exemple del Jesús pobre, amagat, silenciós, a Nazaret.

A la seva mort — 2 de desembre del 1916 — ningú l'havia seguit. El fracàs era, una vegada més, el fracàs del mateix Crist a la creu. La mort en solitari.

1933

Aquesta és una data clau. El P. Voillaume, francès, inspirat en l'es-

L'esperit de les fraternitats i els Germanets

Res d'hàbit —com Jesús a Nazaret—; res de clausura—com Jesús a Nazaret—; res d'habitació allunyada de llocs habitats, sinó prop d'un poble —com Jesús a Nazaret—; no menys de vuit hores de treball cada dia (manual o d'altre, manual en quant sigui possible) —com Jesús a Nazaret—; ni grans terres, ni grans habitacions ni, grans despeses, ni fins i tot grans almoines, sinó extrema pobresa en tot —com Jesús a Nazaret—. En una paraula, en tot: Jesús a Nazaret.

C. de Foucauld, 1905

piritualitat del P. Carles de Foucauld, estableix, al Nord d'Àfrica, la Congregació de « Germanets de Jesús ». Neixen, també, dues congregacions femenines, l'una el 1933 mateix, l'altra el 1939. La llavor morta, enterrada, fructifica. Avui, les « Fraternitats » — així s'anomenen els grups masculins i femenins de dues o tres persones que segueixen el camí assenyalat pel P. Foucauld — són presents arreu del món, en els llocs més inversemblables, i fent la vida mateixa de la gent més pobre, més abandonada.

Treball, pobresa, oració, amistat...

Els Germanets i Germanetes han de viure de llur treball. Viuen a lloguer en pisos humils, en barraques, en tendes de campanya. Són pobres com els pobres amb els que conviuen. S'uneixen a ells en tot: costums, vestits, feina... Volen ésser, només, Crist present entre els desgraciats. No prediquen, no fan proselitisme directe. Són testimonis del Crist, testimonis sorprenentment vivents.

Comunitats del nostre temps

El P. Voillaume, fundador dels « Germanets de Jesús », segons l'esperit del P. Foucauld, i actual superior d'aquesta Comunitat, expressa el seu pensament en un llibre magnífic, traduït al castellà i que té el títol de « En el corazón de las masas ». En ell recorda, en cert moment, una cosa que és evident però poc considerada: que molts ritus, hàbits i reglamentacions d'ordres religioses estan formats per elements que responen essencialment a l'època de la fundació de l'ordre però són avui manifestament dessuets.

Una « Paùla » en « mibileta »

Aquest pensament del P. Voillaume —un home vestit com qualsevol altre, amb una creu a la solapa, com a distintiu únic, segons la norma dels « Germanets »— ens vingué a la memòria

quan, recentment, en una ciutat francesa, veïrem l'ampla toca d'una germaneta de la Caritat que anava en una « mibileta » circular ràpidament en mig del trànsit ciutadà.

Si és cert que « l'hàbit no fa el monjo », també és evident que les formes amotllen fortament el caràcter i les actituds i, fins i tot, les actuacions. Per aquesta raó les « fraternitats » inspirades en el P. Foucauld adapten la manera de vestir a aquell grup humà on s'incorporen, per a identificar-se, fins i tot en això, als pobres amb qui conviuen. El vestir n'és només un aspecte, d'aquesta incorporació total, però no és gens negligible.

La entrevista frustrada

La presència i l'actuació pública d'unes Germanetes de Jesús a la nostra ciutat era, només ja des del punt de vista periodístic, una autèntica notícia. Per això la nostra decisió aviat fou presa: els farem una entrevista.

Dimecres passat, després de la conferència i les projeccions, ens atansàrem a les Germanetes —una xilena, l'altra barcelonina— per portar a cap la nostra informació.

La iniciació, perquè era simplement de ritual, preparatòria, fou fàcil. Però arribaren les preguntes concretes —per exemple, ¿de quines classes socials hi ha més vocacions?— i la entrevista acabà. La Germaneta xilena ens va recordar que tenen prohibida qualsevol propaganda, qualsevol entrevista. A la pregunta esmentada, la resposta ja fou reveladora: « No ens interessen les classes socials; els Germanets i Germanetes són tots iguals, no hi ha diferències ». I, després d'això, el record novament de les prohibicions i el prec de que no continuéssim. La Germaneta xilena —també ens havia dit que no interessava el seu nom, el de « Germaneta » era ja suficient—, amb molta gràcia, es recordà sobtadament que era molt tard i l'endemà havien de marxar a Barcelona. Ens digueren bona nit, i la entrevista acabà.

DEPORTES

Como de costumbre, el **BALONMANO** continúa ofreciéndonos los contactos deportivos de mayor categoría internacional, que nos es dable presenciar en nuestra ciudad.

De acontecimiento grande puede calificarse el paso por Granollers del famoso equipo alemán Goepingen. Muy interesante esta nueva confrontación de los dos equipos, que nos ha venido a señalar, aún perdiendo, el auténtico valor internacional que ha alcanzado el juego del Granollers. Tutearse con equipos como el de los campeones alemanes y llegarles a poner en un aprieto, es algo que pueden permitirse muy

pocos y el equipo local se lo permitió el pasado domingo por la noche.

Nuevamente está el **ATLETISMO** en el primer plano de la actualidad deportiva ciudadana. Girbau ha conseguido, estos últimos días, que el nombre de Granollers volviera a figurar en el cuadro de los mejores hombres en unos Campeonatos generales de España. Los subcampeonatos en 110 y 400 vallas son un nuevo hito en la carrera ascendente de este joven valor. Por causas que desconocemos, su actuación en el triangular de juveniles entre España, Holanda y Bélgica no fue tan brillante, aportando, de todas maneras, unos puntos que contribuyeron a la victoria española.

La **PREPARACION OLIMPICA** es el tema del día en la mayoría de los deportes. En algunos se han hecho públicas ya las listas definitivas de los seleccionados españoles. En otros estamos, como en baloncesto, pendientes todavía de la fase clasificatoria. El criterio selectivo de marcas mínimas que se ha seguido en los deportes básicos, parece a primera vista haya sido un positivo estímulo para la superación. En cambio, al aplicarse con demasiado rigorismo, en algunos casos ha dejado fuera de juego a valores que por su historial y su preparación, merecían una oportunidad. En definitiva, han de ser los mismos Jue-

gos, con sus resultados finales para el deporte español, quienes nos digan si fue o no acertada esta decisión. — **OMEGA**.

el cine en nuestra ciudad

COLISEUM

Caravana hacia el Sur — 3 R.

Las locuras de Bárbara — 3 R.

ASTORIA-MUNDIAL

Alarma en Extremo Oriente — 3

Una rubia peligrosa — 3

CANIGÓ

Emilio y los detectives — 1

Historias de la radio — 1

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A

PLAZA OLLAS, 18

ACCION CATOLICA

Semanario parroquial

Suscripciones y reclamaciones

Centro Católico (Sr. Salamero)

Teléfono 701

Recuperación y Fisioterapia

Tratamientos bajo dirección médica

Curas de adelgazamiento - Masajes - Salón de gimnasia

Bronceamiento artificial - Baños de fango - Pedicura

Blancafort, 3 - LA GARRIGA - Teléfono 373

Dia 3 d'Agost del 1960

Per tercera vegada uns nois de la nostra ciutat hem pogut anar a passar uns dies de formació i de vacances en mig de la naturalesa, en un lloc apartat del bullici i de la agitació de la ciutat, apartats de totes aquelles coses que sols poden allunyar l'ànima del Creador.

En el marc incomparable del poblet de La Nou i al costat del Santuari que allí hi ha dedicat a la Verge de Lourdes, s'han portat a terme les colònies d'estiu i diversos són factors els que han contribuït a l'èxit de les mateixes.

Lloc: Com ja hem dit, ha estat immillorable en tots sentits, situat en mig de les muntanyes i de les bosquíries, aïllat i sa, amb una atmòsfera nítida i pura. Acondicionat amb tots els avenços moderns (llum, telèfon, aigua corrent, correu, etc.) que en un cas d'emergència serien molt útils, però que a la vegada no impedeixen l'aïllament i la tranquil·litat.

Formació: Extraordinària, tant en

Matí: 7'30, Llevar-se — 8, Gimnàsia — 8'30, Rentar-se — 8'45, Crit del dia — 9, Missa — 9'45, Esmorzar — 10'15, Fer els llits — 10'45, Treballs manuals — 11'30, Assaig de Cant — 12'30, Bany.

Tarda: 1'45, Dinar — 2'45, Migdiada — 4, Conferència — 5'30, Gran Joc — 7'30, Rosari — 8, Jocs — 8'30, Sopar — 9'30, Sobretaula — 10, Dormir.

l'aspecte físic com en l'aspecte espiritual. En el primer, és conseqüència immediata del lloc i de l'acondicionament de la colònia, ja que no podem oblidar-nos del bé que hem menjat i dormit. En el segon, podem agrair ho al mètode que se'ns ha vingut imposant durant tota l'estada i als dirigents dels que parlarem a continuació.

Dirigents: Sacerdots i seglars especialitzats en la direcció de campaments i colònies; homes que no escatimen el sacrifici i que tant van a dormir a las deu com a la una de la nit, sols desitgen que el dia que comença sigui profitós per tot i per a tots.

Ambient: Completament de germanor i d'unitat; a la colònia tot és de tots i hom tracta a l'amic com si fos el germà, servint i essent servit, respectant i essent respectat, apreciand i essent apreciat.

Nosaltres, que hem pogut fruit d'aquests dies deliciosos, sols podem desitjar dues coses: Que l'any vinent hi poguem tornar amb molts més nois a la colla i que la joventut d'avui floreixi a través de cursets, colònies i campaments per poder fruitar demà amb uns homes responsables davant de la societat i en unes llars sòlidament cristianes.

IGNASI FOGUET

EXCURSIO

Eren les 6 de la tarda. Es va determinar que sortíssim a aquella hora, ja que el sol estaria ponent-se i l'ambient seria un xic més fresc.

Prenguérem les motxiles i recollírem el que ens faria de guia, el bon senyor rector de La Nou, que es va oferir i ens va demostrar que coneixia bé aquelles muntanyes. Començarem a caminar; la costa es feia cada cop més dura. Així caminàrem unes dues hores i mitja. Mn. Joan seguia pacient el nostre pas. Per fi arribàrem a dalt de la primera etapa; el sol gairebé s'havia post definitivament; els arbres projectaven les seves ombres sobre la tupida gespa.

Encara ens faltava fer una hora de camí en mig de les ombres, que la vàrem fer amb pas lleuger, ja que eren prats que feien baixada. A les deu de la nit arribàrem a la casa que ens donaria hostatge. Sopàrem, vàrem resar

(Continua a la pàg. següent)

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

CAFE-RESTAURANTE
SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y fiestas familiares

CULTOS

Parroquia de San Esteban

Domingos y fiestas de precepto

Misas: mañana, desde las 7 hasta la 1, cada hora. A las 9, Misa Parroquial. Tarde, a las 8, Misa y Bendición.

Confesiones: durante las misas.

Rosario: a las 7 tarde.

Días laborables

Misas: mañana, 8 y 9. Tarde, 8,30.

Confesiones: mañana, de 6,45 a 10.

Comuniones: En todas las misas y cada 15 minutos desde las 6,45 hasta las 10.

Rosario: a las 7,30 de la tarde.

Domingo X de Pentecostés

Cultos como de costumbre.

La Asunción de la Virgen María

Es fiesta de precepto. El horario de cultos, como los domingos. A las 9, misa parroquial, cantada por la Schola Cantorum. Por la tarde, a las 7, Santo Rosario, función en honor de la Santísima Virgen y sermón.

Fiesta de San Roque

El martes, día 16, a las 10 de la mañana, en la capilla titular, se celebrará una misa rezada en honor del santo patrón.

Capilla de los PP. Escolapios

Misas desde las 6,30 hasta las 11,30, cada hora.

Iglesia de PP. Conventuales

Misas desde las 7,30 hasta la 1,30, cada hora.

Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima

Horario de misas — *Días festivos*, a las 8, 10, 30 y 1. *Días laborables*, a las 8 de la mañana.

Santo Rosario — *Se reza los sábados, a las 8 de la tarde y los domingos a las 5 de la tarde.*

Confesiones — *Media hora antes de cada misa y los sábados de 7 a 9.*

Peregrinación a Fátima — *Durante los días 10 al 19 de septiembre se ha organizado una peregrinación con el fin de implorar la protección de la Virgen para nuestra parroquia. El viaje será en autocar y el precio 3.350 pesetas. Para inscripciones, en la Casa Rectoral. Las plazas son limitadas.*

EXCURSIÓ

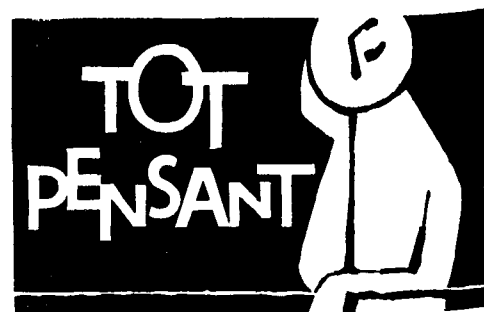
(Final)

el rosari i les últimes oracions i seguidament anàrem a dormir, uns, a la tenda de campanya i altres a la pallisa de la casa. Per a la majoria era la primera vegada que dormíem al camp i vàrem preferir la pallisa. Aquesta era neta i airejada, característica del nostre Pirineu; l'herba seca va ésser un bon matalàs; malgrat això, a les sis del matí tothom estava despert. Vàrem assistir a la Missa i reemprenguérem la marxa. Dues hores més de camí. L'últim tros puguérem collir maduixes i bolets, encara que les primeres havien quedat bastant mal parades degut a la pedregada que havia caigut uns dies abans. Cap a les onze del matí, veient uns núvols bastant atrevits a l'horitzó, creguérem prudent agafar el camí de tornada i dinar en una font que hi havia a la meitat del camí; tot i la nostra previsió, en arribar a la font els núvols descarregaren la seva càrrega i de poc ens deixen xops.

Per sort, aprop de la font hi ha una casa de pagès, on ens vàrem refugiar i vàrem puguer dinar un bon arròs a la paella i una succulenta costellada.

Després de dinar, anàrem a fer la sesta en uns prats d'allà la vora, encara que la bellesa del paisatge no ens va deixar aclucar un ull. La tornada cap a La Nou va ésser divertida i mullada, ja que la pluja no ens va deixar en tot el camí, però la sort tampoc ens va deixar i cada cop que la petita pluja es convertia en xàfec, les portes d'una masia se'ns obrien per acollir-nos.

A les 7 del vespre arribàrem a La Nou, cansats i alegres; alegres, amb aquella alegria que dóna la muntanya, que dóna la germanor i que dóna l'amistat amb el Creador de totes les meravelles. — I. F.

Turistes a casa nostra

Quan parlem de « turistes » ja ens entenem, volem dir, essencialment, turistes estrangers: Doncs bé, jo no sé si vós, lector, haureu remarcat un fet que em sembla digne de consideració: aquest any el nombre de cotxes estrangers que circula per la « carretera » a la nostra ciutat, supera de manera evident i notable els d'anys anteriors. És possible que aquest fugir de la Costa Brava, on la « caça » al turista, com tota caça, ha acabat per ferlos fonedissos a la recerca de llocs com les nostres costes del sud, on la serietat sembla encara mantenir-se, hagi determinat el seguiment de les carreteres interiors en benefici, en aquest cas, per nosaltres.

Aquest és el fet, com també ho és l'augment de cotxes estrangers aparcats mentre llurs ocupants passegen, contemplen i compren.

Davant del fet, cal prendre posició. Posició dels particulars i dels responsables de la cosa pública.

Els particulars han de procurar no deixar-se enlluernar per la presència d'un client fàcil. L'exemple de la Costa Brava és alligadorador.

Els responsables de la cosa pública, en col·laboració amb aquells qui sentin per això una particular vocació i tinguin unes aptituds suficients, hauran de preocupar-se d'estudiar aquelles realitzacions que hagin de contribuir a fer la ciutat més acollidora, més susceptible d'estimular l'aturada del turista.

Amb tot això, ben segur, la ciutat i els turistes hi guanyaran. I no és un mal objectiu. — V.

GRAFICAS GARRELL - Telef. 631 - GRANOLLERS

